

ת"פ 37745/09/18 - מדינת ישראל נגד LIUBONI PRODAN

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 37745-09-18 מדינת ישראל נ' PRODAN

בפני
בעניין: כבוד השופט יחיאל ליפשיץ
מדינת ישראל
פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)
המאשימה
נגד
LIUBONI PRODAN באמצעות בא כוחה -
עו"ד ליאונד פרחובניק (סניגוריה ציבורית)
הנאשמת

גזר דין

כללי

הנאשמת, עובדת זרה ממולדובה וילדת 1976, הורשעה עפ"י הודייתה בעובדותיו של כתב אישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון וייחס לה עבירה של **תקיפת חסר ישע**, לפי סעיף 368ב(ב) סיפא **לחוק העונשין**, תשל"ז - 1977 (להלן: **החוק**). ההסדר לא כלל הסכמות עונשיות.

עיקרי כתב האישום המתוקן

צ.ח, יליד 1938 הינו קשיש במצב סיעודי המתגורר בביתו שבמרכז הארץ וסובל מדמנציה המתבטאת בשכחה וחוסר יכולת להביע דעה (להלן: **הקשיש**). הנאשמת שהתה בארץ מתוקף אשרת עבודה לענף הסיעוד ומחודש מאי 2018 עבדה כמטפלת סיעודית בבית הקשיש. צוין, כי על זרועות הקשיש היו המטומות נרחבות שנוצרו מסיבה רפואית.

ביום 11.9.18 סמוך לשעה 08:45 בחדר השינה, העירה הנאשמת את הקשיש על מנת לקלח אותו ולאחר שקם הלך לכיוון הסלון, אחזה בכוח בזרועו ובאמתו הימנית, משכה אותו וניסתה להכניסו לחדר המקלחת חרף התנגדותו. בשלב מסוים, הנאשמת הרפתה את אחיזתה והקשיש התיישב בספה בסלון. אז, ניגשה אליו הנאשמת עם תרופות וכוס מים וכשסירב ליטול את התרופות וסירב שתיגע בו, שפכה עליו את המים. בהמשך, הקשיש נעמד והתקדם לעבר חדרו כשבגדיו ספוגים במים, הנאשמת שבה ואחזה בו בכוח, דחפה אותו וניסתה להוריד ממנו את החולצה כשהוא עומד באופן לא יציב ומתנגד למעשיה. לאחר שהושיבה אותו על הספה, אחזה בו הנאשמת בזרועותיו, ניערה אותו, הכתה אותו על ידיו, הורידה ממנו את החולצה בכוח והכתה אותו באמצעותה. לאחר מכן, הנאשמת הליבישה את הקשיש בחולצה אחרת תוך שהמשיכה להכותו בידיו וכן אחזה בו בכוח בזרועותיו וניערה אותו. כתוצאה מכך, נחבל הקשיש בידיו והחל לדמם. הנאשמת הבחינה בכך אך המשיכה במעשיה והורידה ממנו בכוח את חולצתו ושפכה עליו כוס מים נוספת.

בהמשך, דחפה אותו לחדר המקלחת ושם חבשה את פצעיו. הנאשמת לא דיווחה על האירועים המתוארים לאיש ולא הפנתה את הקשיש לקבלת טיפול רפואי מתאים. כתוצאה מהמעשים המתוארים לעיל, נגרמה לו חבלה חמורה באמה הימנית ובכפות ידיו, עורו נקרע והתקלף והוא דימם ונזקק לטיפול רפואי.

ראיות הצדדים לעונש

מטעם המאשימה הוגש דיסק המכיל תיעוד חזותי של האירוע (ת/3); תמונות שתיעדו החלפת תחבושות במועד מסוים לאחר האירוע (ת/1) וכן תיעוד רפואי של ביקור הקשיש במרפאה למחרת האירוע (ת/2). מהתיעוד לעיל עולה כי הקשיש הובא למרפאה על ידי כלתו והנאשמת. תועדו שטפי דם נרחבים לאורך אמותיו וכן שטפי דם קטנים באזור הצוואר. בתשובה לשאלה ישירה שהופנתה לנאשמת ותועדה בת/2 מסרה הנאשמת כי שטפי הדם נוצרו כאשר הקשיש "מתנגד בעת החלפת חולצה".

בנוסף, העיד בנו של הקשיש שתיאר את אביו בעבר - איש עמל גאה שגידל את בנו (העד) יחד עם סבתו. הבן מסר כי קיבל את הנאשמת בזרועות פתוחות, נתן בה אמון מלא, דאג לה לתנאים טובים והתייחס אליה כבת משפחה. תקיפת אביו על ידי הנאשמת נפלה עליו כרעם ביום בהיר - הן משום הפגיעה באב וכן משום הפרת האמון מצד הנאשמת. העד תלה את מעשה הנאשמת ברצונה שהדברים יתבצעו "לפי הקצב שלה", ללא התחשבות באב. העד הדגיש כי הנאשמת תקפה את אביו ברצף מכות ולא טרחה לגלות לו אודות שהתרחש. העד סיכם כי מבחינתו אין חרטה ומחילה על מעשי הנאשמת.

מטעם הנאשמת הוגש מסמך רפואי ממנו עלה כי הקשיש אובחן עוד קודם לאירוע כסובל מפגיעה בשלמות העור והרקמות (נ/2) וכן הוגשה הודעת הרופא המטפל בקשיש (נ/1) שמסר אודות בעיות הקשיש, תיאר כי בדק אותו למחרת האירוע וציין כי החלמת שטפי הדם תהיה ארוכה מהרגיל משום תרופות לדילול דם שנוטל הקשיש. בנוסף, מסר הרופא כי עורו של הקשיש עדין ונוטה להיקרע. נתונים אלה אף גרמו לכך כי במקום בו היו שטפי דם התקלף העור.

בנוסף, העיד כעד אופי מטעם הנאשמת א.א. שהנאשמת טיפלה בחמותו תקופה של כ-3.5 שנים, טרם עברה לטפל בקשיש. נמסר, כי הנאשמת טיפלה בחמות לשביעות רצון המשפחה וצוין בהקשר זה כי בבית הותקנו מצלמות ולא אותר כל אירוע חריג. עוד מסר העד כי לאחר שנודע על ההליך כנגד הנאשמת, נרתמה המשפחה לעזרת הנאשמת ולאחר שחרורה ועד היום היא מתגוררת בביתם משום הכרת התודה על תקופת עבודתה ומשום ההיכרות עמה.

תמצית טיעוני המאשימה לעונש

המאשימה עמדה על חומרת מעשי הנאשמת. מדובר בתקיפת קשיש שהינו חסר ישע, דמנטי, חלש גם בגופו ואינו יכול להתנגד למעשי הנאשמת או להתלונן ולדווח עליהם. במעשיה, פגעה הנאשמת קשות בחובת האמון כלפי הקשיש ומשפחתו. המאשימה הדגישה כי אין מדובר בהכאה נקודתית אלא באירוע מתמשך במהלכו לא הראתה הנאשמת כל חמלה כלפי הקשיש וגם לאחר שהסתיים לא דווחה עליו לבני משפחת הקשיש. כמו כן, הפנתה המאשימה לערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשמת - זכות הקשישים לשמירה על גופם וכבודם וערך ההגנה על חסרי ישע.

המאשימה הפנתה לכך כי במקרים רבים קיים קושי בגילוי מקרי תקיפה כאלה והדבר מחייב ענישה של ממש, שתבהיר כי מי שתוקף קשישים צפוי לענישה משמעותית. לאחר שהפנתה לענישה רלוונטית לשיטת המאשימה, נטען למתחם שבין 18 ל 30 חודשי מאסר.

לעניין הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, הפנתה המאשימה להודיית הנאשמת, מחד, אך גם לחשיבות ההרתעה, מנגד, נתונים שאמורים להביא לקביעת העונש באמצע המתחם, בנוסף למאסר על תנאי ופיצוי לטובת הקשיש. המאשימה טענה כי גם אם ייקבע מתחם נמוך מזה שהתבקש וממוקם באזור מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות, אין מקום להשית רכיב זה וזאת משום שהנאשמת הינה אזרחית זרה השוהה בארץ מתוקף עבודתה. נטען, כי אין לקבל מצב בו הדין הפלילי יאפשר לה, בפועל, להישאר ללא מגבלות בתחומי הארץ במסגרת ביצוע עבודות שירות. עוד נטען בנדון, כי מאסר לריצוי בעבודות שירות הינו בעל מאפיינים שיקומיים ובענייננו אין מקום לשיקול זה ולו משום שהנאשמת תגורש בתום ריצוי מאסרה.

תמצית טיעוני הנאשמת לעונש ודבר הנאשמת טרם גזר הדין

מנגד, לא חלק בא כוח הנאשמת על חומרת מעשי מרשתו אך הפנה למספר נתונים שיש בהם להקהות מחומרתם.

ראשית, הודגש כי האירוע לא תוכנן וניכר כי מדובר באירוע חד פעמי של אובדן שליטה, משום המצוקה אליה נקלעה הנאשמת לנוכח תחושתה שאינה מצליחה לבצע את מטלותיה - לגרום לקשיש ליטול תרופות ולהתקלח. שנית, נתוני הרפואיים של הקשיש עוד טרם האירוע מצביעים כי סבל מפגיעה ברקמות העור ולכן החבלות להן גרמה הנאשמת לא היו תוצאה של אלימות של ממש כנגדו אלא בעיקר משום מצבו הרפואי. הודגש, כי החבלות לא גרמו לנכות או פגיעה קשה. שלישית, מיד לאחר האירוע פעלה הנאשמת לחבוש את הקשיש והדבר מצביע כי אין מדובר באכזריות או רוע לב לשמו וכן מדגיש כי הנאשמת דאגה לקשיש. בא כוח הנאשמת הפנה לפסיקה רלוונטית לטעמו וטען כי המתחם הראוי בענייננו נע בין מספר חודשי מאסר ועד 9 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות.

לעניין הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנה בא כוח הנאשמת לנתוני האישיים; לכך שהודתה טרם שמיעת ראיות ונטלה אחריות על מעשיה; לכך כי היא שוהה בארץ משום רצונה לפרנס את משפחתה בחו"ל; לחוות הדעת החיוביות של מעבדה הקודם; לחרטתה הכנה על מעשיה; ולתקופה המשמעותית שבה היתה עצורה מאחורי סורג ובריח - מיום 12.9.18 ועד יום 11.11.18, עד ששוחררה במסגרת ערר שהגישה (בש"פ 7837/18). בהקשר לאפשרות ריצוי המאסר בעבודות שירות, הודגש כי אחת הסיבות לתיקון המאסר השתת 9 חודשי מאסר בעבודות שירות היא הרצון בהפחתת השימוש במאסרים קצרים מאחורי סורג ובריח - הן משום הרצון לצמצם את הצפיפות בבתי הכלא והן משום מסקנות דו"ח ועדת דורנר. הודגש, כי העובדה שהנאשמת אזרחית זרה לא אמורה להביא להשתת מאסר מאחורי סורג ובריח.

בדבריה טרם גזר הדין הביעה הנאשמת צער על מעשיה, ביקשה עליהם סליחה ומסרה כי אם היתה יכולה להחזיר את הגלגל לאחור, לא היתה נוהגת כפי שנהגה.

דין ומסקנות

אין חולק אודות הכיעור והחומרה במעשי הנאשמת. די לצפות בדיסק המתעד את מעשיה כדי להבין את פערי הכוחות בין הנאשמת לקשיש, הסובל משלל חוליים כמפורט לעיל ואת חוסר האונים בו היה מצוי כאשר הנאשמת שפכה עליו מים, הסירה והלבישה עליו חולצות בכוח וכן הכתה בידיו וגרמה לחבלות. הנאשמת ראויה לעונש בגין מעשיה וצודקת המאשימה בהפנותה לכך כי הגם שמדובר באירוע אחד, לא דובר באלימות נקודתית והמעשים ראויים לתגובה עונשית בדמות מאסר.

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשמת הינם השמירה על גופם וכבודם של סברי ישע בכלל וקשישים בפרט. הפגיעה בערכים אלה הינה ברמה בינונית. בע"פ 8301/10 **חיימוב נ' מדינת ישראל** (31.3.11), צוין כי: "**בית המשפט לא יגלה הבנה כלפי מי שבחר להוציא חמתו ותסכולו דווקא על חסר הישע העומד מחוסר אונים למולו. חסרי ישע ככלל, והקשישים בהם בפרט, תלויים בחסדיהם של המטפלים בהם. פערי הכוחות בינם לבין האחרים עליהם גדולים ופעמים רבות יתקשו הם בהגשת תלונה או בדיווח על המעשים הנעשים בהם. נוכח חומרתם של המעשים והקלות שבהסרתם, מתעצמים בעניינה של עבירת ההתעללות בחסר ישע על ידי אחראי, שיקולי הענישה מסוג הגמול וההרתעה. אלו, באים לידי ביטוי גם בעונש תשע שנות המאסר שנקבעו בצידה . . .**" עוד ראה בנדון האמור בע"פ 1836/12 **נריינה נ' מדינת ישראל** (1.6.12).

השאלה במקרה זה, כבכל מקרה, היא שאלה של מידה וזאת בשים לב לנסיבות המקרה הקונקרטי. מבלי להפחית כהוא זה מחומרת מעשי הנאשמת, מסבלו של הקשיש ולהשפעת האירוע על בני משפחתו, סבורני שיש ליתן משקל למרבית טענות ההגנה לעונש - חרף חומרת האירוע מדובר באירוע אחד, ולהבדיל ממקרים אחרים לא עולה כי רוע או אכזריות לשמם היו בבסיס מעשי הנאשמת. בנוסף, אפנה גם ליתר טיעוני בא כוח הנאשמת - למחלות מהן סובל הקשיש ושהביאו לידי כך שהאלימות שהופעלה כלפיו גרמה לחבלות שיש להניח כי אצל אדם בריא לא היו נוצרות (הגם שנתון זה פועל גם לחובת הנאשמת שהרי היתה מודעת לכך) וליתר טענות ההגנה בהקשר זה והוזכרו לעיל.

אפנה לפסיקה הרלוונטית לענייננו, תוך שאסב תשומת הלב כי חלקה מתייחס למקרים קשים יותר וחלקם למקרים קלים יותר. אלה גם אלה יסייעו בקביעת המתחם בענייננו. כך, יש לאבחן בין מקרים בהם הורשעו נאשמים בעבירה של תקיפת חסר ישע שהינה בסמכות בית המשפט השלום ובהם נגרמה לחסר הישע חבלה של ממש (ס' 368ב(א) סיפא), להבדיל מהמקרה שלפנינו בו נגרמה לקשיש חבלה חמורה (ס' 368ב(ב) סיפא). בנוסף, סבורני כי ההתייחסות למי שהורשע בהתעללות בחסר ישע (ס' 368ג' סיפא) צריכה להיות מחמירה מענייננו, שכן התעללות מעצם טיבה כרוכה באכזריות, הטלת אימה והשפלה (ולהרחבה ר' האמור בע"פ 4596/98 **פלונת נ' מדינת ישראל** פ"ד נד (1) 145). עוד יש ליתן את הדעת כמובן לטיב המעשים - מבחינת סוג וטיב האלימות שהופעלה, מספר המקרים, טיב הפגיעות, מידת אטימות הלב או הרוע שאפיינו את המקרים, ועוד.

ובשים לב לאמור לעיל אפנה למקרים הבאים:

בע"פ 8881/17 **ראנסינגה נ' מדינת ישראל** (11.6.18), נדון עניינה של מטפלת סיעודית בקשישה שבמהלך תקופה

של שבוע התעללה בקשישה שבה היתה אמורה לטפל (דחיפתה, סטירה על פניה, הכאה באמצעות מגבת בעודה ערומה, משיכת בגדיה, ועוד). המערערת הורשעה בעבירה של התעללות בחסר ישע לפי ס' 368ג' סיפא לחוק. בית המשפט המחוזי קבע מתחם בין 6 ל 30 חודשי מאסר. בתחילה נגזרו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ולאחר שהסתבר כי לא ניתן לרצות את המאסר בדרך זו שונה גזר הדין ונגזרו 3.5 חודשי מאסר מאחורי סורג וברית. ערעור על חומרת העונש נדחה תוך שבית המשפט העליון ציין כי הרף התחתון של המתחם שנקבע עשה חסד עם המערערת, בשים לב לנסיבות ביצוע, ריבוי המעשים ומשך התקופה שבה בוצעו המעשים.

בעפ"ג (מחוזי מרכז) 49330-07-13 **מדינת ישראל נ' פסקואל** (30.12.13) הוגש ערעור המדינה על קולת העונש בנוגע למטפלת שהורשעה בתקיפת חסר ישע, לפי ס' 368ב(א) סיפא לחוק. המשיבה, שטיפלה בקשישה דמנטית, אחזה בשתי ידיה בחוזקה ובשערותיה וטלטלה את ראשה מצד לצד. כתוצאה מכך נגרמו לקשישה שטפי דם תת עוריים בקרקפת ובאוזניים. בערכאה הדיונית נקבע מתחם בין 6 ל 10 חודשי מאסרו ונגזרו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, בין היתר בשים לב לכך שנשמעו ראיות. הערעור על קולת העונש נדחה תוך שצוין כי: **"עיון בפסיקה שהוצגה בפני בימ"ש קמא, שצוטטה בסעיף 6 הודעת הערעור, מעלה שצדק בימ"ש קמא כאשר קבע שבמקרים בהם הוטלו על הנאשמים עונשי מאסר לריצוי מאחורי סורג וברית, היה מדובר במספר ארוכים אלימים או כאשר עוצמת האלימות שהופעלה כלפי הקשישים היתה קשה מזו שהופעלה ע"י המשיבה והנזקים שגרמה היו חמורים יותר, וזאת מבלי להתעלם מחומרת המעשה נושא גזר הדין, שהיה מעשה חד פעמי"**.

בע"פ 8301/10 **חיימוב נ' מדינת ישראל** (31.3.11) שהוזכר לעיל, נדון עניינה של אחות במרכז לבריאות הנפש טירת הכרמל שהתעללה במטופלת בעת שרחצה אותה. המערערת הורשעה, לאחר שמיעת ראיות, בהתעללות בחסר ישע והפרת אמונים. בית המשפט קיבל את הערעור על חומרת העונש, בשים לב לנתוני האישיים וכן לעונש בהליך אחר שנוהל באותה פרשה וקיצר אותו מ 12 חודשים ל 8 חודשי מאסר.

בע"פ 8780/16 **ROYO נ' מדינת ישראל** (26.4.17) נדון ערעורה של מטפלת סיעודית בקשישה, שהורשעה בתקיפת חסר ישע על ידי אחראי, לפי ס' 368ב(א) לחוק, לאחר, שבין היתר אחזה בפניה, צעקה עליה, דחפה אותה וסטרה לה, דבר שגרם לה להמטומות באזור הגפיים התחתונות והעליונות וחבלות באזור הפנים. נקבע מתחם בין 10 ל 30 חודשי מאסר בפועל, והוטלו 10 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון ציין כך במסגרת פסק דינו: **"אכן, יתכן שמתחם העונש שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי נטה לחומרה; ואולם, העונש שהושת על המערערת - עשרה חודשי מאסר לריצוי בפועל - לא זו בלבד שהוא ממוקם בקצהו התחתון של מתחם הענישה דנן, אלא שהוא מהווה לטעמנו עונש ראוי המשקף בצורה הולמת את מכלול שיקולי הענישה - ובפרט את שיקול הרתעת הרבים - ומאזן ביניהם כהלכה"**.

בת.פ. (מחוזי חיפה) 37693-08-16 **מדינת ישראל נ' וואג** (13.6.17) הורשעה הנאשמת בהתעללות בחסר ישע, לפי ס' 368ג' סיפא לחוק, וזאת לאחר שבמהלך תקופה של כשבוע, ב 6 מקרים שונים, תקפה קשיש סיעודי בו טיפלה תוך שהכתה אותו וכן דחפה ומשכה את ראשו בחוזקה. נקבע מתחם בין 10 ל 30 חודשי מאסר ועונשה נגזר ל 10 חודשי מאסר בפועל.

בת.פ. (מחוזי חיפה) 53250-02-14 מ"י נ' עללא, 8.3.15, נדון עניינו של אח במחלקה שיקומית בבית חולים גריאטרי, אשר תקף, במהלך טיפול, מטופלת שהיתה מונשמת באופן מלאכותי. הנאשם נהג בה באגרסיביות והיכה אותה מספר רב של פעמים. הנאשם הורשע בתקיפת חסר ישע בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות) וכן הפרת אמונים. בית המשפט קבע מתחם של בין 8 ל 30 חודשי מאסר וגזר 12 חודשי מאסר.

בת"פ (מחוזי ת"א) 50230-02-12 מ"י נ' תמאנג (5.3.13) נדון עניינה של מטופלת סיעודית שתקפה במספר הזדמנויות קשישה בה טיפלה בכך שבין היתר דחפה אותה בעת שקילחה אותה, סירבה לסייע לה, הטיחה כרית בראשה ועיקמה את רגלה. הנאשמת הורשעה בתקיפת חסר ישע (ריבוי עבירות). נקבע מתחם בין 18 ל 42 חודשי מאסר, והוטל עונש של 18 חודשי מאסר (הודתה, תסקיר שלילי).

לאחר שנתתי דעתי לערכים החברתיים המוגנים ואת מידת הפגיעה בהם, לנסיבות ביצוע העבירה ולמדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע את מתחם העונש ההולם בין 8 ל 24 חודשי מאסר.

לא מצאתי כי יש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם - אם לקולה משום שיקולי שיקום ואם לחומרה משום שיקולי הגנה על הציבור.

לעניין הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי להודיית הנאשמת במיוחס לה בטרם שמיעת ראיות. יש לראות בכך נטילת אחריות על מעשיה והכאה על חטא. עוד שקלתי לזכותה את הדברים שמסר מעסיקה הקודם. הנאשמת תוארה, כאמור לעיל, באופן חיובי ומהדברים שמסר עולה, על פני הדברים, כי המעשים בגינם הורשעה אינם משקפים את אורחות חייה ואופייה. עוד התחשבתי בתקופה בת החודשיים בה היתה הנאשמת עצורה מאחורי סורג ובריא.

מכלול השיקולים הביא אותי למסקנה כי יש לגזור על הנאשמת מאסר לתקופה כוללת של 9 חודשים, כאשר חודשיים מהם ירצו מאחורי סורג ובריא (וליתר דיוק, רוצו מאחורי סורג ובריא, כאשר בנדון אני מורה על ניכוי תקופה של חודשיים בהם היתה עצורה) ויתרת התקופה - 7 חודשים, תרוצה בעבודות שירות.

נתתי דעתי לעמדת המאשימה ולפיה אין זה ראוי, כעקרון, להשית על אזרח זר בנסיבות אלה מאסר לריצוי בעבודות שירות. המאשימה טענה שאין לכך מקום משום שמטרת עבודות השירות היא שיקומית, בעוד שהנאשמת בעניינה תצא את הארץ בתום ריצוי עונשה. הסוגיה בדבר הטלת מאסר לריצוי בעבודות שירות על מי שאינו תושב או אזרח ישראל עלתה במסגרת ע"פ 8881/17 שהוזכר לעיל, אך לא זכתה לליבון מעמיק ולו מהסיבה שבאותו עניין לא מצא בית המשפט לשנות בעונש המאסר לריצוי מאחורי סורג ובריא, ללא קשר לסוגיה לעיל. יחד עם זאת צוין, כי לבית המשפט עומדת הסמכות להורות על כך שעונשו של אזרח זר ירוצה בעבודות שירות ועל הממונה על עבודות שירות לבחון את הדבר על בסיס בחינת התאמה אינדיבידואלית. בענייננו, איני סבור כי העובדה שהנאשמת אזרחית זרה צריכה לשלול ממנה את האפשרות לרצות את מאסרה גם בדרך של עבודות שירות. אכן, בין מטרות ריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות עומד גם אינטרס שיקומי (גם בפן החיובי של עבודה יומית במסגרת מסודרת ומפוקחת, המטמיעה ערכי עבודה

וסדר למי שלא תמיד הורגלו בכך; וגם באי החשיפה להשפעותיו השליליות האפשריות של מאסר מאחורי סורג וברית, כמו גם הפחתת הצפיפות), אך איני סבור כי שיקולים אלה צריכים להישקל רק ביחס לאזרחי ישראל, מה גם שבכל מקרה הם אינם ממצים את כלל תכליות המאסר בעבודות שירות ואת מכלול השיקולים הרלוונטיים בנוגע להחלטה באם להשית מאסר לריצוי מאחורי סורג וברית, או בעבודות שירות. שיקולים אלה רחבים יותר וכוללים גם שיקולי ענישה "רגילים" של מידתיות, גמול, וכיוב'. זאת ועוד, הקביעה כי יש להשית עבודות שירות רק על מי שהינם אזרחי ישראל, עשויה להוביל למסקנה, גם אם שגויה וגם אם לא לכך כוונה המאשימה, כי מתקיימות רמות שונות ונפרדות של ענישה - האחת לאזרחי המדינה ואחרת לכאלה שאינם אזרחי המדינה. אין מקום למצב שכזה. ויודגש, לא הובאה ראיה כי בעת ריצוי עבודות השירות שהיית הנאשמת בארץ תהיה שלא כדין; או תגבר המסוכנות הנשקפת ממנה כתוצאה מהשתתפות רכיב עונשי זה; או כי קיימים שיקולים של מסוכנות כללית שהינם רלוונטיים לענייננו משום ריצוי המאסר בדרך של עבודות השירות ולא בדרך של מאסר מאחורי סורג וברית.

סוף דבר, אני משית על הנאשמת את העונשים הבאים:

- 9 (תשעה) חודשי מאסר - מתוכם חודשיים (2 חודשים) לריצוי מאחורי סורג וברית ו 7 חודשים לריצוי בעבודות שירות.
- אני קובע כי יש לנכות, לענין התקופה לריצוי מאחורי סורג וברית, חודשיים מהתקופה בה שהתה הנאשמת במעצר בתיק זה, כך שבפועל לא תרצה הנאשמת תקופה נוספת מאחורי סורג וברית.
- לגבי 7 חודשי המאסר לריצוי בעבודות שירות - המאסר ירוצה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 3.4.19. **תחילת ריצוי עבודות השירות ביום 23.6.19** (בשים לב לבקשת המאשימה לעיכוב ביצוע רכיב זה). הנאשמת תתייצב לריצוי מאסרה בעבודות שירות אצל הממונה על עבודות שירות, במועד לעיל בשעה 9:00 במפקדת עבודות השירות, בימ"ר עמקים המצוי במתחם תחנת משטרת טבריה בכתובת דרך הציונות 14 טבריה. טלפונים: 04-6728405, 04-6728421, 08-9775099. מובהר בזאת לנאשמת, שעליה לדווח לממונה על עבודות שירות על כל שינוי בכתובת מגוריה, במספרי הטלפון שלה או במצבה הבריאותי. עליה לעמוד בכל תנאי הפיקוח. ביקורות פתע וכל הפרה של עבודות שירות - ובכלל זאת שתיית אלכוהול במהלך העבודה או הגעה בגילופין - עשויים להביא להפסקה מנהלית ולריצוי יתרת העונש במאסר ממש.
- הנני דן את הנאשמת למאסר לתקופה של 10 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי הוא כי לא תעבור עבירת אלימות מסוג פשע.
- הנני דן את הנאשמת למאסר לתקופה של 4 חודשים, וזאת על תנאי למשך שנתיים מהיום, והתנאי הוא כי לא תעבור עבירת אלימות מסוג עוון.

· פיצוי בסכום של 4,000 ₪ לטובת הקורבן, באמצעות בנו. המאשימה תעביר את פרטי בנו של הקורבן למזכירות בית המשפט וכן למרכז לגביית קנסות. הפיצוי ישולם ב 4 תשלומים שווים ורצופים כאשר הראשון בהם יהיה ב 1.6.19 ויתרת התשלומים בתחילת כל חודש עוקב. התשלומים יבוצעו באמצעות מזכירות בית המשפט או המרכז לגביית קנסות הוצאות ואגרות. אי תשלום של אחד מהתשלומים, מעבר ל 3 ימי עיכוב בתשלום, יעמיד את החוב במלואו לפירעון מיידי. אני אוסר על הנאשמת או מי מטעמה ליצור קשר, במישרין או בעקיפין, עם בנו של הקורבן בנוגע לתשלום הפיצויים.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, א' אייר תשע"ט, 06 מאי 2019, בהעדר הצדדים.